

AIVD benadert Tor-beheerder

Recentelijk kreeg een Nederlander met een MSc (Master of Science) aan de TU Delft en beheerder van enkele Tor-exit nodes bezoek van twee AIVD'ers. Ze wilden de man rekruteren als informant of infiltrant die ook de buitenlandse hackersgemeenschap zou gaan bespioneren. De benaderde doet zijn verhaal.

Onderstaand oorspronkelijk Engelstalige verhaal heeft Buro Jansen & Janssen anoniem van een persoon ontvangen. Wij hebben uitgezocht of de betreffende persoon bestaat en hem ook getraceerd. Hij wilde geen verdere vragen beantwoorden en wenst anoniem te blijven. Wij respecteren dit. Wij publiceren dit verhaal omdat het belangrijk is dat de hackersgemeenschap in Nederland, maar ook daarbuiten, kennis neemt van deze benadering.

Verhalen over benaderingen zijn complex. Het betreft hier een contact tussen een dienst en een burger waarvan de overheid nooit zal zeggen dat het daadwerkelijk plaats gevonden heeft, noch dat er informatie over naar buiten wordt gebracht. De gevolgen van benaderingen kunnen ernstig zijn, zo leert ons de ruim 35 jaar ervaring die Buro Jansen & Janssen met inlichtingendiensten en benaderingen heeft opgedaan.

Mensen die benaderd worden zijn uitverkozen, meestal omdat ze beïnvloedbaar, kwetsbaar en instabiel zijn. Dit kan te maken hebben met iemands persoonlijkheid of door gebeurtenissen in het leven van een persoon waardoor die op dat moment kwetsbaar, instabiel en beïnvloedbaar is. Inlichtingendiensten misbruiken deze zwakheden, overvallen mensen, laten zien dat ze veel weten en bedreigen hen daarmee.

De agenten 'Rob de Vries' en 'Fatma' bedreigden in onderhavige geval de benaderde persoon voor het naar buiten brengen van dit verhaal. Dit dreigement is nergens op gebaseerd. Mocht je benaderd zijn, meldt het dan zeker aan je

vrienden, mede hackspace gebruikers, kennissen en anderen. Of nog beter, publiceer je verhaal.

Buro Jansen & Janssen

Ik ben een Nederlander met een MSc (Master of Science) aan de TU Delft (Technische Universiteit van Delft). Run een aantal Tor-exit nodes [Tor is een server netwerk om anoniem te kunnen browsen, red.] voor onderzoeksdoeleinden en kreeg recent bezoek van de Nederlandse inlichtingendienst. Een mannelijke en een vrouwelijke agent benaderden mij op de sportschool die ik frequent bezoek en dacht dat ik daar in alle rust iets kon drinken. Het volgende overkwam mij.

De agenten identificeerden zich met een badge van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en zeiden dat ze voor de AIVD werkten, de Algemene Inlichtingen en Veiligheidsdienst. Ze wilden me graag spreken. Ze hadden mij niet eerst gebeld en hun bezoek aangekondigd. Ik voelde me nogal overrompeld, dacht dat ik in de problemen zat en misschien verdacht werd van het plegen van strafbare feiten.

Ze vroegen echter in eerste instantie naar mijn studie. Ze hadden mijn scriptie over IT-beveiliging gelezen en complimenteerden me uitvoerig. Vervolgens leek het of ze mij allerlei functies bij de AIVD aanboden, zowel bij de dienst zelf op kantoor dan wel als informant/infiltrant. De geheim agenten vertelden mij dat de AIVD een eenheid aan het opzetten is met de naam JSCU (Joint Sigint Cyber Unit). Ze benaderen daarvoor IT-studenten.

Mijn benadering maakte duidelijk dat ze studenten in het laatste jaar van hun studie al langer in de gaten houden. Ze zijn ook op zoek naar mensen die iets ouder zijn, maar wel verbonden aan de gemeenschap/generatie van nu. Deze kan teamleider worden die onderdeel uitmaakt van de gemeenschap, maar tevens richting weet te geven aan de IT-studenten zodat het niet alleen om DDOS-sites draait. Ik was een van de kandidaten die ze voor ogen hadden.

Vervolgens vroegen ze mij of ik geïnteresseerd was om voor een aantal jaren te gaan reizen en bijvoorbeeld te werken voor een

technologiebedrijf in Duitsland. Het idee was dat ik in Duitsland dan Hackspaces van de Chaos Computer Club zou gaan bezoeken om te kijken wat daar gebeurde. Ik moest wel over die bezoeken rapporteren aan de AIVD. Alle onkosten zouden worden betaald door de inlichtingendienst.

Rekrutering

Op dat moment van het gesprek had ik me moeten realiseren dat ze mij probeerden te rekruteren. Ze wilden dat ik voor ze ging werken als informant of infiltrant in Duitsland. Ik voelde me echter overvallen, zonder aankondiging hadden ze mij aangesproken in de sportschool. Ik had er nooit bij stilgestaan dat de inlichtingendienst interesse in mij zou kunnen hebben. Ik ben niet weggelopen of heb het gesprek afgebroken, bleef zitten en luisterde verder naar hun verdere verhaal.

Ze bleven mij allerlei voorstellen doen. Misschien hoopte ik dat ze me iets zouden aanbieden dat de moeite waard is. Ik weet het niet, maar kapte ze in ieder geval niet af, realiseerde misschien ook niet echt wat er gebeurde. De opsomming van de ongekende mogelijkheden die de inlichtingendienst mij kon bieden, vervolgde. De agenten vertelden dat er hackersfeesten worden georganiseerd in Italië, Oostenrijk, Spanje en andere landen en dat ik die mag zien als betaalde vakanties.

Ze maakten duidelijk waarin ze geïnteresseerd zijn. Ze zoeken buitenlands hackerstalent, maar willen vooral zicht houden op de Nederlandse IT-professionals. Ze benadrukten op verschillende momenten dat ze vooral interesse hadden in Nederlanders hackers actief in het buitenland en benoemden dat minstens drie keer. De vrouwelijke AIVD'er bleek goed op de hoogte, terwijl de man over niet al teveel technische bagage leek te beschikken. Ik schat de vrouw tussen de 25 en 30 jaar, haar collega had haar vader kunnen zijn.

Ze wisten dat ik Tor-exit nodes draai. De vrouw vroeg waar ik het geld daarvoor vandaan haal. Ik vertelde haar dat ze in de *Cloud* draaien zodat het niet te veel hoeft te kosten. Blijkbaar hadden ze daar nog niet naar gekeken. De agente wilde van me weten wat ik er van zou vinden het aantal Tor-exit nodes in Nederland uit te breiden. De kosten zouden worden gedekt en ik hoefde me geen zorgen te maken over klachten of

misbruik. Ik schrok, was erg verbaasd en zei dat ik er niet echt zeker van was of zoiets wel legaal is.

Controle volledig kwijt

Op dat moment had ik het gesprek écht moeten beëindigen, maar het voelde alsof ik dat niet zomaar kon doen. Ze waren zo aardig, ze wisten wat ik deed, wisten waar ik naartoe ging, waar ik was, het voelde als een val. Ze waren ook erg vasthoudend, verhullend, sussend en veranderden snel van onderwerp of praatten door alsof ze wisten dat ik weg wilde.

De man pakte de draad op en ging een stapje verder: „Je bent nergens toe verplicht, luister gewoon naar wat wij je te bieden hebben, te vertellen hebben." Het klonk zo redelijk allemaal, maar dat was het zeker niet. „Als je voor ons werkt zijn er allerlei voordelen", zei hij, om eraan toe te voegen dat ik strafbare feiten kon plegen zonder verdere gevolgen. „We kunnen je bijvoorbeeld vragen om een systeem in een publieke ruimte plat te leggen. Wij zorgen er dan wel voor dat je niet wordt gearresteerd en dat niemand er achter komt, zelfs de politie niet." Eigenlijk was ik te verbijsterd om iets te doen. Zij hadden volledig de controle over mij, dat voelde eng.

De mannelijke agent leek gaandeweg de leiding over het gesprek over te nemen. Als ik niet geïnteresseerd was om teamleider te worden van een groep studenten bij een eenheid van de AIVD kon ik ook eerst naar een hackersconferentie gaan zodat ik de tijd had na te kunnen denken over het aanbod. Ik hoefde van hem niet meteen bij een hackspace te infiltreren, kon er ook gewoon eerst over nadenken.

Hij zei dat de AIVD vooral geïnteresseerd was in de ontwikkelaars van Tor en Tails. De agenten doelden hiermee natuurlijk op het werven van informanten of infiltranten, maar hij omschreef het omslachtig. De inlichtingendienst is geïnteresseerd in het opbouwen van een gemeenschap bestaande uit technische mensen rond ontwikkelaars van Tor en Tails. Volgens de AIVD'ers maakte dit onderdeel uit van een internationale operatie.

Zelf zou ik niet gedwongen worden om voor de AIVD te werken. Het kon allemaal op vrijwillige basis en de onkosten kon ik in rekening brengen bij de dienst en mocht zelfs mijn eigen salaris bepalen. Om zijn woorden kracht bij te zetten zei hij nogmaals dat dat laatste mogelijk was, zodra

ik maar niet meer dan 5.000 euro per maand zou vragen. Alsof vijfduizend zeker niet genoeg was, voegde hij er nog aan toe dat dan ook de reiskosten worden vergoed.

De sfeer sloeg om

Dat was het moment dat de AIVD'ers stopten met praten. Ze keken we verwachtingsvol aan, was ik om? Maar ik was de schok te boven en klaar met ze. Antwoorde dat ik niet geïnteresseerd was maar wilde wel graag weten hoe ze bij mij terecht waren gekomen, waarom juist ik? Opnieuw begonnen ze mijn scriptie de hemel in te prijzen waarmee het gesprek opnieuw leek te beginnen. Ze wilden niet aangeven wie de persoon was die de AIVD op mijn scriptie had gewezen.

Eindelijk kon ik ze zeggen dat ik geschrokken was door hun benadering, dat ik me erg ongemakkelijk voelde door hun overval tactiek en alles dat zij mij hadden voorgesteld. Ik wilde weg. De sfeer sloeg plotseling om. De vrouwelijke agent probeerde het nog een keer: „Je gaat echt iets missen als je niet voor ons werkt. Niemand weet wat we doen, jij wel. En je krijgt toegang en de mogelijkheid om te werken met allerlei nieuwe technologieën. Wij weten dat jij geïnteresseerd bent in technologie, of niet soms? Ik zal je mijn nummer geven zodat je kan nadenken over ons aanbod.”

Terwijl ze het nummer van haar mobiel aan het opschrijven was, maakte ik opnieuw duidelijk dat ik niet geïnteresseerd was. „Ik heb geen interesse, punt uit. Ik ga nu en val me niet meer lastig.” Misschien hadden ze niet verwacht dat ik hen zou afwijzen, of was die laatste opmerking tegen het zere been.

De mannelijke agent veranderde plotsklaps van toon. Hij had me misschien complimenten gegeven over mijn scriptie en kennis, maar dat was nu voorbij. „Kijk, wij weten dat je Tor-exit nodes draait. Als je dat doet terwijl je voor de AIVD werkt, kun je er van gaan leven. Als je echter niet voor de inlichtingendienst werkt en er vindt iets illegaals plaats dan helpen wij je niet zodra de politie bij je binnenvalt en je apparatuur in beslag neemt.

„Ik doe niets illegaals”, antwoordde ik slechts. Hij was echter niet langer geïnteresseerd in wat ik te zeggen had. „Wij raden je aan met niemand over dit gesprek te spreken, want het is een overtreding van artikel 60

van de wet en het is heel jammer dat je niet met ons gaat samenwerken. We gaan." Ze stonden op maar de vrouw probeerde het nog een keer: „Je bent echt een slimme jongen, als je van gedachten verandert, geef ons dan een seintje, maar bedankt voor het gesprek, het was aardig van je om te luisteren naar wat wij te zeggen hadden.”

Ik kan niet omschrijven hoe ik me voelde, die nacht kon ik de slaap niet vatten. Ik ben een ethische hacker en wil daarom dit verhaal met jullie delen. Nog één ding. De twee AIVD'ers gaven zich uit voor 'Rob de Vries' en 'Fatma' (zij heeft geen achternaam gegeven), maar ik ga er vanuit de namen vals zijn. Ze hebben me geen mobiel nummer gegeven, maar het openbare nummer van de AIVD.

[Vertaling van *'this message is intended for publication, with the IT hacking community in mind'*]

[Dutch secret service tries to recruit Tor-admin](#)

[Dutch secret service tries to recruit Tor-admin](#) (pdf)

[AIVD benadert Tor-beheerder](#) (pdf)